

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Ε' Ματθαίου – Ματθ. 8,28 – 9,1 (5/7/2015)

Τα συμφέροντα διώχνουν τον Θεό

Ιδιαίτερα διδακτική είναι η σημερινή Ευαγγελική διήγηση, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Χριστός, διερχόμενος την χώρα των Γαδαρηνών, συνάντησε δύο δαιμονισμένους ανθρώπους, τρομερούς στην όψη, που ζούσαν στα μνήματα και ήταν ο φόβος και ο τρόμος των κατοίκων της γύρω περιοχής. Ο διάβολος, αναγνωρίζοντας την Θεϊκή ιδιότητα του Ιησού, φοβούμενος μην τον βασανίσει, παρακάλεσε τον Κύριο να του επιτρέψει, αφού εγκαταλείψει τους δύο ταλαίπωρους υποτελείς του, να κυριέψει μία αγέλη χοίρων που έβοσκαν εκεί κοντά. Ο Χριστός δέχθηκε την παράκλησή τους και η αγέλη των χοίρων, κυριευμένη από τα πλήθη των δαιμονίων, όρμησε στον γκρεμό και καταποντίστηκε στη θάλασσα. Οι βοσκοί έντρομοι επέστρεψαν στην πόλη και ανήγγειλαν όσα συνέβησαν, δηλ. την θεραπεία των πρώην δαιμονισμένων και την απώλεια της αγέλης. Και τότε συνέβη κάτι ανέλπιστο και παράδοξο: όλοι οι κάτοικοι της πόλης ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, ν' απομακρυνθεί από τα σύνορά τους.

Είναι όντως περίεργη η στάση των Γαδαρηνών. Θα περίμενε κανείς να εκφράσουν τον θαυμασμό τους μπροστά στο θαύμα της αγάπης του Θεού ή και να Του ζητήσουν να μείνει κοντά τους, για να τους διδάξει την αλήθεια του Ευαγγελίου Του, όπως συνέβη σε άλλη, ανάλογη περίπτωση¹. Δεν το έπραξαν, όμως, για δύο λόγους: Ο πρώτος είναι ότι δεν είχαν αγάπη στην καρδιά τους. Δεν αγάπησαν ποτέ, πραγματικά, τους ανθρώπους. Αντί να χαρούν με τη χαρά των θεραπευμένων πρώην δαιμονισμένων και να τους εντάξουν άφοβα, πλέον, στην κοινωνία τους, επιδεικνύουν αναπάντεχη σκληρότητα κατά του ευεργέτου, όχι μόνο των δύο, αλλά όλης της τοπικής κοινότητας, η οποία, χάρη στον Χριστό, απαλλάχθηκε από μία μεγάλη απειλή, έπαψε πια να κυριαρχείται από τις ορέξεις του διαβόλου, γλίτωσε από το αποκρουστικό θέαμα των οργάνων του σατανά. Η απουσία της αγάπης, ουσιαστικά δαιμονοποίησε τους ίδιους, λες και η πατρίδα τους δε μπορούσε να ζήσει χωρίς δαίμονες...

Υπάρχει, όμως και ένας ακόμα λόγος για τον οποίο οι Γαδαρηνοί έδιωξαν τον Χριστό από τα μέρη τους. Ο Χριστός έπληξε τα συμφέροντά τους. Το κοπάδι με τους χοίρους σηματοδοτούσε την υλική ευμάρεια και τον πλούτο, που μόλις έχασαν και αυτό μέτρησε περισσότερο στην κρίση τους, για την στάση τους απέναντί Του. Έδιωξαν τον Χριστό από κοντά τους, γιατί δεν ταίριαζε με τον υλιστικό τρόπο της ζωής τους, γιατί η απανθρωπιά είχε τυφλώσει το νου τους. Τελικά, αυτοί ήταν οι πραγματικά δαιμονισμένοι και όχι οι

¹ Ιωάν. 4, 40-42

δύο θεραπευμένοι συμπολίτες τους, οι οποίοι, πλέον, βίωναν την ευλογία της ευεργετικής μέριμνας του Θεού στη ζωή τους.

Η πιο πάνω εικόνα είναι τραγικά επαναλαμβανόμενη στις μέρες μας. Βλέπουμε παντού γύρω μας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ο Χριστός να εξωθείται από τα όρια της ζωής μας ή και να διαπομπεύεται. Τα συμφέροντα που εμπορεύονται τον ανθρώπινο πόνο, οι κοσμικές ιδεολογίες που τείνουν να κυριαρχήσουν στην κοινωνία, οι αντίθετες πολιτικές δυνάμεις που παίζουν με την απελπισία των απλών ανθρώπων για να εδραιώσουν την εξουσία τους, εξωθούν τον Χριστό πέρα από τα όρια του κοινωνικού μας βίου. Ο διάβολος, ευαγγελιζόμενος την «πρόοδο», την οικονομική «αναγέννηση», την αποκατάσταση των εισοδημάτων, επενδύοντας δηλ. στην ικανοποίηση των κάθε λογής πρόσκαιρων και απατηλών συμφερόντων, επιδιώκει και τελικά, πετυχαίνει να εξαγοράσει τις συνειδήσεις των ανθρώπων και να καταστήσει τον Χριστό ξένο, περιττό, χθεσινό, οπισθοδρομικό.

Αλλά και σε προσωπικό επίπεδο, συχνά ο Χριστός δεν είναι αποδεκτός και αναγκάζεται να απομακρυνθεί απορημένος για την αχαριστία των παιδιών Του. «Όταν προσφέρουμε αλλού την καρδιά μας. Αντί ν' αγαπήσουμε πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα τον Χριστό, αγαπούμε άλλα πρόσωπα, άλλα πράγματα. Αντί να διαφυλάξουμε την καρδιά μας καθαρή, την αφήνουμε να υποδουλώνεται σε ποικίλα πάθη, πάθη σκοτεινά και ανομολόγητα, μερικές φορές. Γινόμαστε φιλόχρυσοι παρά φιλόχριστοι· φιλόσαρκοι παρά φιλόθεοι· φιλόδοξοι παρά ταπεινοί. Έτσι ο Χριστός φεύγει από την καρδιά μας. Δεν Τον θέλουμε. Τον αγνοούμε ή και Τον διώχνουμε»².

Παρόλα αυτά, αγαπητοί μου, ο Χριστός επιμένει να μας αγαπά και να μας ευεργετεί. Η αχαριστία μας δε μπορεί να κάμψει την αγάπη Του, δε μπορεί ν' αλλοιώσει την ουσία Του. Γι' αυτό, ας αναλογιστούμε την εικόνα που συχνά επιδεικνύουμε, ενστερνιζόμενοι την ανομολόγητη συμπεριφορά των αχάριστων Γαδαρηνών. Η απομάκρυνση του Χριστού από τη ζωή μας έχει τραγικά αποτελέσματα, σαν κι αυτά που βιώνει η κοινωνία μας στην εποχή μας, αλλά και ο κόσμος όλος στην πορεία της ιστορίας. Στο χέρι μας είναι να αλλάξουμε τα δεδομένα και να ζητήσουμε από τον Χριστό να μείνει μαζί μας. Ή καλύτερα, ν' αποφασίσουμε να μείνουμε εμείς κοντά Του, προσαρμόζοντας την ζωή μας στο Θείο θέλημά Του. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Συμεών, Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης, «Κηρύξατε», σελ. 141